

AVDELNING 17

VIT MAGI

17.1 Magins natur

¹”Magin är en gudomlig vetenskap, som leder till delaktighet i gudomens egna attribut.”
H. P. Blavatsky, *Isis Unveiled*, I, ss. 25–27.

²Den som förstår det som följer i dess esoteriska innebörd, bereder sig för att ingå i de vita magikernas led. Ämnet är givetvis outtömligt, ty magi avser allt arbete med byggandet av tankeformer.

³Först måste vi behandla den mentala inställningen hos den som vill skapa med tanken, hans förmåga att via mentalhöljet förmedla Augoeides’ avsikt och därvid pålägga byggarna i mentalvärlden en bestämd rytm och vibration. Denna mentala inställning är den främsta faktor som medför kausalhöljets direkta inverkan på livet i fysiska världen. Nu talar vi inte om genomsnittsmänniskans vardagliga arbete utan om det organiserade skapande arbete den framskridna människan företar sig, under det hon iakttar lagar och regler. Dessa lagar och regler är samtidigt de ideal som esoterikstuderande skall sträva efter att förverkliga.

⁴Därefter skall vi betrakta hur magins lärling arbetar vist i emotionalvärlden. Detta arbete utför han genom att rena begäret och förädla känslan och därmed åstadkomma de balanserade förhållanden och stadiga vibrationer som möjliggör för Augoeides att utan hinder överföra sina vibrationer genom fysiska hjärnan till fysiska världen. Därför är odlandet av emotional stillhet ett av de första steg den blivande vite magikern tar på sin väg till att förvärva den erforderliga utrustningen. Denna stillhet skall aspiranten nå icke genom att anspänna viljan, varmed han visserligen förmår strypa all emotional vibrationsaktivitet, utan genom att odla sin mottaglighet för Augoeides och genom att icke reagera på emotionalhöljets egna inneboende vibrationer.

⁵Vi skall avhandla hur kraften överföres i fysiska världen från eterhöljets centra till hjärnan och därvid något studera den verkan ljudet har, när det avges omedvetet i vardagligt tal och medvetet i den verkliga magikerns avsiktligt ordnade och reglerade tal.

⁶På grund av denna avdelnings stora betydelse i praktiskt livshänseende och de stora faror, som samtidigt följer av att de, som är omogna för arbetet med att medvetet handhava krafter, får en alltför klar förståelse av ämnet, meddelas den erforderliga undervisningen i form av ”regler för magi” med vissa klargörande kommentarer. Därmed tryggas helt det magiska arbetet och bibringas samtidigt tillräckligt till dem hos vilka det inre örat lyssnar och visdomsögat håller på att öppnas.

17.2 Svarta och vita magiker

¹I ockulta kretsar förekommer mycken osanning om vit och svart magi. Det har med rätta sagts att skilljelinjen mellan de båda förfarandena och deras utövare är så ringa att den är svår att skönja för dem som inte har kunskap värd namnet.

²Skillnaden mellan de två består i både motiv och metod och kan sammanfattas som följer.

³Den vite magikern har till sin drivkraft det som är till gagn för den grupp, för vilken han lägger ned sin kraft och tid. Den svarte magikern arbetar alltid ensam, ty även om han i yttre mening arbetar i en grupp, är det alltid med ett dolt själviskt motiv. Den vite magikern strävar att konstruktivt samarbeta med planethierarkin och lämna sitt bidrag till fullgörandet av planetregeringens plan med vår planet. Den svarte magikern ägnar sig åt det som ligger utanför hierarkins arbete och det som inte ingår i planetregeringens plan.

⁴Den vite magikern arbetar helt och hållet genom de större byggarna tillhörande devolutionen. Genom ljud och siffertal förenar han sitt arbete med deras och påverkar därmed de mindre byggarna, som utgör de störres höljen och därmed allt som finns. Han arbetar

genom gruppcentra och livsenergi punkter och frambringar därifrån i materien de önskade resultaten. Den svarte magikern arbetar direkt med själva materien och med de mindre byggarna men inte med dessas arbetsledare, de större byggarna. Därför arbetar han så gott som uteslutande i fysiska världen och emotionalvärlden, mycket sällan i mentalvärlden. Han samarbetar inte med de krafter som kommer genom andratriaden. Endast i några mycket fåtaliga fall, som sammanhänger med kosmisk skörd, kan en svartmagiker arbeta i kausalvärlden. Likväl är dessa få de huvudsakliga bidragande orsakerna till all svart magi som manifesteras.

⁵Den vite magikern söker jämvikts- eller balans- eller den syntetiserande punkten. Den svarte magikern arbetar med två motsatta poler.

⁶Den vite magikern arbetar alltid med medvetenhetsaspektens inneboende kraft, så länge han arbetar i människans världar (högst mentalvärlden). Efter tredje initiationen och sedan han förvärvat förmåga att arbeta i kausalvärlden, arbetar han i ständigt ökande omfattning med viljeaspektens energi från tredjetriaden och dess världar. Han pålägger de lägre byggande väsendena kärlek-visdomsenergierna från andratriaden. Med andratriadens kärleksaspekt (46) attraherar han de mindre byggarna, med visdomsaspekten (47:2) bygger han formerna. Han lär sig att alltmer arbeta från hjärtcentret och därför att handha de energier som flödar från "solens hjärta" (LA: solen i värld 46), tills han blir ett 42-jag, då han kan något använda den kraft som utgår från "den andliga solen" (solen i värld 43). Därför är hjärtcentret det redskap, varmed den vite magikern överför kraften till sitt byggnadsverk, och den krafttriangel han använder är: 1) det centrum i huvudet som motsvarar hjärtat, 2) hjärtcentret, 3) strupcentret.

⁷De svarta magikerna arbetar helt och hållet med förstatriadens krafter, och det är detta som ger dem så mycken skenbar makt, ty andratriaden är endast på väg mot att nå höjdpunkten i sin vibrationskraft, medan däremot förstatriaden redan står på motsvarande höjdpunkt, då den är produkten av evolutionen i det föregående solsystemet. Den svarte magikern arbetar nästan helt från strupcentret och utnyttjar i huvudsak den fysiska solens krafter. Detta är grunden till att han når många av sina mål genom pranisk stimulans eller pranisk devitalisering och till att de flesta av hans effekter uppnås i fysiska världen. Han arbetar därför genom det centrum i huvudet som motsvarar strupcentret, därtill strupcentret och bascentret.

⁸Den vite magikern samarbetar alltid med andra och står själv under vissa gruppchefers ledning. Till exempel arbetar planethierarkins medlemmar under sina tre stora chefer och i enlighet med de uppgjorda planerna, varvid de underordnar sina individuella strävanden och ideer den större allmänna planen. Den svarte magikern arbetar vanligen intensivt individualistiskt, utför sina planer ensam eller med underordnades hjälp. Han erkänner vanligen ingen över sig, men det är likväl ofta han blir offer för onda väsen på högre nivåer, som utnyttjar honom liksom han utnyttjar underlägsna medarbetare. Detta innebär att han ifråga om det större ändamålet arbetar blint och omedvetet.

⁹Den vite magikern arbetar som bekant på evolutionens sida och i samband med monader- nas uppstigande till högre världar. Den svarte magikern sysslar med involutionskrafterna och monader- nas nedstigande till lägre världar. De svarta magikerna utgör en stor balanserande kraft i evolutionen, och fastän de sysslar med manifestationens materieaspekt och de vita magikerna med medvetenhetsaspekten, ingår de svarta och deras arbete enligt utvecklings- lagen i solsystemregeringens övergripande plan men inte i de enskilda planetregeringarnas planer.

¹⁰Den vite magikern arbetar med kraftcentren i atomslaget och eteriska molekyllslaget (exempelvis 49:4) i varje värld. Han använder härunder de fyra högre centren: hjärt-, strup-, pann- och hjässcentren. Den svarte magikern arbetar med förstatriadens tre enheter och med hithörande materier och höljen. Han utnyttjar energin från de fyra lägre centren, varvid han med viljekraft syntetiserar energierna från sakral-, mjält- och solarplexuscentren och riktar den sålunda syntetiserade energin till bascentret, varefter den därmed erhållna fyrfaldiga

energin överföres till strupcentret.

¹¹Den vite magikern använder kundalini (bascentrets energi), såsom denna överföres genom eterhöljets centralkanal. Den svarte magikern använder de två smärre sidokanalerna, varvid han delar den fyrfaldiga energin i två enheter, vilka stiger upp genom ida och pingala, varunder sushumna förblir oanvänd. Härav framgår att den vite arbetar med enhet och den svarte med dualitet. Det är därmed uppenbart, varför svartmagikern har så mycken makt i dualitetens världar (48 och 49). För mänskligheten är mentalvärlden enhetsvärlden, emotionalvärlden och fysiska världen dualitetens världar. Alltså har den svarte magikern i de två lägsta världarna skenbart större makt än den vite. L2 6.13.12

¹²Den vite magikern arbetar under hierarkin eller planetens konung och utför hans planetariska avsikter. Den svarte magikern arbetar under vissa avskilda väsen, okända för honom, vilka har samband med själva materiens krafter. Mycket mera kunde här sägas, men detta räcker för vårt syfte.

17.3 Den svarta magins ursprung

¹När vi kommer in på detta ämne, går vi in på det oförklarligas domäner. Likväl kan vissa uppgifter lämnas, som kan kasta något ljus på detta dunkla ämne.

²För det första bör ihåggas att hela ämnet planetarisk ondska (planetarisk och kosmisk ondska måste noga hållas isär) döljer sig i de individuella livscyklerna och den historia vår planethärskares genomgått. Det är meningslöst för individen att alls fundera över denna fråga, förrän han genomgått vissa initiationer och förvärvat någon grad av planetarisk medvetenhet. I *Den hemliga läran* har H. P. Blavatsky berört frågan om ”de ofullkomliga gudarna”, och däri ligger nyckeln till den planetariska onskans problem.

³För det andra kan i korthet sägas att beteckningarna planetarisk ondska och kosmisk ondska, vad vår mänsklighet beträffar, kan tolkas som följer.

⁴Planetarisk ondska uppstår ur vissa förhållanden, som föreligger mellan vår planethärskares och en annan planethärskares. När detta tillstånd av motsättning mellan två poler har avhjälpats, kommer den planetariska onskan att upphöra. Det är genom medling (i esoterisk bemärkelse) av en tredje planethärskares, som den avhjälpas. De tre bildar med tiden en liksidig triangel, varefter den planetariska onskan upphör. Energierna kommer då att cirkulera ohindrade, planetarisk obskuration blir möjlig och de ”ofullkomliga gudarna” kommer att ha nått en relativ fullkomning. Därmed slutskördas också den innevarande cykelns kvarvarande dåliga planetariska sådd.

⁵Från vår planets ståndpunkt består den kosmiska onskan i förhållandet mellan en ”kosmisk rishi” (ett väsen som besjälas av en av de sju stjärnorna i Karlavagnen och är urtypen för vår planethärskares) och ett av de väsen som besjälas av Plejaderna. I den fornindiska esoteriska symboliken sägs att Plejaderna (sjustjärnorna) är hustrur till de sju rishierna (Karlavagnens sju stjärnor). Dessa sju tvåfaldskrafter sammanstrålar och samverkar vardera med de sju planethärskares, vilka samtidigt är ”speglings” av de sju rishierna. (LAs kommentar: det bildas trekrafter med rishin som positiva, plejadhärskares som negativa och planethärskares som neutraliserande krafter.) Dessa trekrafterrelationer fungerar ännu så länge inte riktigt som de borde, och därav uppstår det problem som kallas kosmisk ondska, såsom denna framträder i något särskilt 49-klot. När den kosmiska trekraften (härskares över en av stjärnorna i Karlavagnen, härskares över en av Plejaderna och den med de båda förstnämnda förbundne planethärskares) är i rätt jämvikt och energin cirkulerar ohämmad genom de tre centren, upphävs den kosmiska onskan och nås en relativ fulländning. Därmed erhålls en första gradens fullkomning och avslutas en större cykel.

⁶Cyklisk ondska eller ondska av tredje slaget består i en ofullkomlig relation mellan kloten inom ett 49-klot. Två av kloten befinner sig ständigt i inbördes motsättning, tills de försätts i jämvikt genom kraft, som utgår från ett tredje klot. Människan kan förstå detta endast i den

mån hon studerar motsatsparen under sina egna inkarnationscykler och Augoeides' jämviktsskapande arbete.

⁷Ondska av fjärde slaget, vilken uppstår ur den tidigare nämnda, tar sitt huvudsakliga uttryck i mänsklighetens sorger och bekymmer och finner sin lösning på två sätt: 1) genom att de tre krafter, femte, fjärde och tredje naturrikena representerar, balanseras och 2) genom att femte naturriket upphäver de tre lägsta naturrikenas (mineral-, växt- och djurrikena verkande som en enhet) attraktionskraft, varvid det använder människoriket som den utjämnande kraften. I alla de nämnda fallen bildas krafttrianglar (LA: trekrafter), vilka, när de väl balanseras, ger det önskade resultatet.

⁸Den svarta magin sägs ha först framträtt på vår planet under fjärde rotrasens epok. Därmed menas endast den svarta magi som förekommer i människoriket och som felaktigt utvecklade människor avsiktligt utövar. Onda krafter av planetariskt och kosmiskt slag har varit tillstädes sedan manifestationen började, då de låg latent i planetariska kollektivets sådd. Människor började avsiktligt arbeta med dessa krafter och använda dem för bestämda själviska ändamål i fjärde rotrasepoken under innevarande klotperiod i fjärde eonen.

⁹Svarta magiker arbetar under vissa kosmiska väsen, sex till antalet (antydna med Bibelns uppgift om Vilddjurets tal 666, Uppenbarelseboken 13:18). Dessa väsen kom in i solsystemet på den energiström från kosmiska mentalvärlden som frambragte människans tre världar (47–49). I detta sammanhang bör ihågkommas att de tre lägsta solsystemvärldarna icke betraktas såsom någon kosmisk princip, då de bildar solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje (LA: motsvarande människans organism, och organismen anses inte vara någon princip.) Ordet ”principlös” har en esoterisk innebörd. Dessa väsen utgör i sin totalitet de tre lägsta molekylärlagen av den kosmiska fysiska världen eller de tre lägsta solsystemvärldarna. Det är under dessa väsens inflytande, som de svarta magikerna drivs till verksamhet. De svarta magikerna arbetar ofta omedvetet men förvärvar allt större makt, ju mer medvetet de arbetar.

¹⁰På den mänskliga medvetenhetsutvecklingens tidiga stadier är alla individer omedvetna svarta magiker men blir inte ”fördömda” därför. Allteftersom de går framåt i utvecklingen, kommer de under andratriadens påverkan. Majoriteten är mottaglig för denna påverkan, tar sig ur de svarta magikernas snaror och kommer under en annan krafts inflytande. De få, som inte gör detta i denna eon, är ”de misslyckade”, som måste fortsätta kampen i en senare tid. En liten bråkdel vägrar att gå vidare och blir de verkliga svarta magikerna. För dem alla är slutet detsamma. Först avskär de förbindelsen till kausalhöljet. Sedan får de framleva en cykel av tillvaro i obegränsad ondska, varunder de är beroende av den livskraft som finns kvar i det avskilda triadhöljet (LA: ej större kausalhöljet, vilket Augoeides återtagit). Dessa monader måste sedan vänta i många eoner, tills ett nytt solsystem uppstår, där de kan förvärva ett nytt kausalhölje. Dessa är de vanliga ”förlorade själar”, som talas om i *Den hemliga läran*. För den andra kategorin, de ”misslyckade”, gäller att det är Augoeides, som själv skilt sig från människomonaden i förstatriaden. Avbräcket blir då kortare, så att en återanknytning kan ske under detta solsystems tillvaro. Om de studerande utsträcker samma begrepp till att gälla ett tidigare och mer moget solsystem, kan de något förstå problemet med ondskans ursprung i vårt nuvarande solsystem.

17.4 Förutsättningar för vit magi

¹Studiet av de förutsättningar som måste föreligga, innan det magiska arbetet kan utföras, har ett synnerligen praktiskt värde. Såvida de som studerar magi inte går in i studiet med rena motiv, rena höljen och hög strävan, är de på förhand dömda till besvikelse och rent av katastrof. Alla, som söker arbeta medvetet med manifestationens krafter och strävar att styra tillvarons energier, behöver det starka skydd renheten ger. Detta kan icke nog starkt framhållas och påyrkas. Härav de ständiga uppmaningarna om självkontroll, insikt om människans natur och hängivenhet för mänsklighetens sak.

²Magiskt arbete är farligt på tre grunder. 1) Om människans höljen inte är nog renade och deras atomvibration inte tillräckligt hög (LA: höljenas andel av atommateria inte tillräckligt stor), löper hon fara att överstimuleras, när hon kommer i kontakt med naturkrafterna, vilket ofelbart medför att något av hennes höljen förstöres och upplöses. Ibland kan två eller rent av tre höljen förstöras, och när så sker, betyder det ett mycket allvarligt avbräck i medvetenhetsutvecklingen, eftersom i dylika fall mycket längre uppehåll mellan inkarnationerna erfordras på grund av att det då är mycket svårare att samla ihop det material som skall ingå i de nya höljen.

³2) Om människan inte drivs av rätt motiv, är det sannolikt att hon förleds av den makt hon förvärvar. Kunskap om magins lagar utrustar novisen med krafter, som sätter honom i stånd att skapa, förvärva och styra. Dylika krafter medför faror för den oförberedde, ty novisen kan i detta fall utnyttja dem för själviska syften, bruka dem för materiella framgångar och så förvärva det som tillgodoser de lägre begären. Därmed tar han de första stegen mot vänsterhandsvägen, varefter han i varje nytt liv nalkas denna alltmer beredvilligt, tills han (nästan omedvetet) ingår i svartmagikernas krets. Ett dylikt skeende kan novisen använda endast om han odlar altruismen och en uppriktig människokärlek och orubbligt förnekar alla lägre begär.

⁴3) Den tredje fara, som hotar den ovaksamme novisen i magi, ligger i faktum att, när han mixtrar med dessa krafter och energier, han har att göra med det som är besläktat med hans egen lägre natur. Han följer därför minsta motståndets lag. Han förstärker dessa energier, ökar därmed deras förmåga att svara på den lägre delen av hans natur. Detta gör han på bekostnad av sin högre natur, försenar dess utveckling och sitt eget framåtskridande. Händelsevis tilldrar han sig svartmagiska mästars uppmärksamhet. De håller alltid utkik efter lämpliga kandidater att utnyttja (till att börja med utan dessas vetskap och aning).

⁵Novisen behöver därför utveckla följande egenskaper, innan han kan bli en magins medvetne mästare: organismens renhet, eterisk frihet, emotional stabilitet och mental balans.

⁶*Organismens renhet* kräver många livs envetna ansträngningar. Genom avhållsamhet, rent leverne, vegetarisk diet och sträng självkontroll höjer individen gradvis de fysiska atomernas vibrationstal, bygger en motståndskraftig, stark och mer förfinad organisk kropp.

⁷*Eterisk frihet* är en term, som inte täcker hela det begrepp som avses, men den duger i brist på bättre. Den magistuderande, som kan tryggt företaga sig det magiska arbetet, har byggt ett eterhölje av en sådan beskaffenhet att vitaliteten eller livsenergin kan cirkulera ohindrad. Han har också bildat en atomhinna, som är så tunn att den inte utgör någon barriär för medvetenheten.

⁸*Emotional stabilitet*. Den magistuderande strävar framför allt efter att rena sina begär och att så förvandla sina känslor att den fysiska renheten och den mentala mottagligheten och förvandlande kraften är i lika mån tillgängliga. Varje blivande magiker måste lära sig att i detta solsystem och under den cykel monaderna genomgår människoriket emotionalhöljet är den centrala faktorn i ansträngningen, då det övar en reflexverkan på både eter- och mentalhöljerna. Den blivande magikern inriktar sig därför på att förvandla det lägre begäret till högre strävan, att byta ut de grövre och mörkare färger, som kännetecknar genomsnittsmänniskan, mot den framskridna människans finare och renare nyanser, omforma höljets normala kaotiska vibration till den stadiga harmoniska rytm som utgår från ett centrum för frid. Detta åstadkommer han genom ständig vaksamhet, oavlätlig kontroll och ihållande meditation.

⁹Med *mental balans* menas att intellektet (47:4-7) blir det skarpa, stadiga redskap monaden kan använda, den punkt från vilken den kan stiga upp till högre nivåer av förståelse och medvetenhetsexpansion.

¹⁰Ingen blivande magiker bör gå vidare med sina forskningar och experiment, förrän han begrundat dessa uppmaningar och riktar hela sin tanke på att förverkliga dessa ideal i vardagslivet. När han arbetat oavlätligt och oförtrutet, och hans fysiska liv och tjänande vittnar om den inre förvandlingen, kan han gå vidare och till detta liv lägga magiskt studium

och arbete. Endast (solängeln =) kausaljaget i kontakt med Augoeides kan utföra den vite magikers arbete, och detta genomför han genom att styra ”måndevaerna” och fullständigt kuva dem. (LA: Med måndevaerna menas inkarnationshöljernas ”deva- och elementalmateria”, ”devamateria” är centrens materia, elementalmateria är höljernas övriga materia.) De bjuder honom motstånd, tills han genom meditation, aspiration (avsiktlig strävan mot det högre) och kontroll besegrar dem, så att de blir hans tjänare.

¹¹Därmed är vi framme vid den avgörande och verkliga skillnaden mellan den vite och den svarte magikern. Den vite magikern samarbetar med Augoeides för att nå sina mål. Den svarte magikern arbetar utan Augoeides’ hjälp, använder i stället (månherrarnas =) inkarnationshöljernas (47:4–49:7) inneboende energi.

17.5 Femton regler för magi

¹Dessa regler avser givetvis arbetet med vit magi och meddelas från Augoeides’ och andrajagets ståndpunkt. Reglerna har karaktären av esoteriska aforismer eller tänkespråk och är indelade i tre grupper: sex regler för arbetet i mentalvärlden (I–VI), fem regler för arbetet i emotionalvärlden (VII–XI) och fyra regler för arbetet i fysiska världen (XII–XV). Arbetet i mentalvärlden avser magikers handhavande av kausalhöljets energi och hans förmåga att driva byggarna att samarbeta för hans syften. Därefter fortsättes arbetet i emotionalvärlden, där det magikern skapat vitaliseras och motsatserna balanseras, så att fysisk manifestation blir möjlig. Slutligen följer arbetet i fysiska världen med överföring av kraft genom eterhöljets centra, hjärnan och fysiska världen.

²Regel I. *Solängeln samlar sig, splittrar ej sin kraft utan meddelar sig i djup meditation med sin spegelbild.*

³Den vite magikern är den som genom medveten inrättning med kausalhöljet är varse Augoeides’ planer och avsikter och därför i stånd att mottaga de intryck Augoeides överför. Vit magi verkar alltid ovanifrån nedåt och är resultat av andrajagets energier. Andrajag betyder antingen att människomonaden själv är kausaljag samarbetande med vikarierande essentialjaget, Augoeides, eller (före kausalstadiet) att Augoeides vikarierar som människans både kausal- och essentialjag och människan såsom mentaljag är mottaglig för Augoeides’ inspirationer. Vit magi är aldrig resultat enbart av inkarnationshöljernas energier. Nedflödet av intrycksgivande energi från Augoeides är resultat av den inre samling och koncentration han företar sig, innan han skickar ut sina energier till ”spegelbilden”, eller ”skuggan”, alltså människomonaden. Augoeides befinner sig i djup meditation under människans hela fysiska inkarnation. Denna meditation avser ändamålet och planen. Meditationen är cyklisk till naturen, så att Augoeides till människomonaden skickar rytmiska energiströmmar, vilka människan uppfattar som ”högre impulser”, drömmar, strävanden. Därför är vita magiker alltid långt komna människor, ty människan är sällan mottaglig för Augoeides’ impulser, förrän efter många inkarnationers erfarenheter. Augoeides meddelar sig med människomonaden genom sutratma, som löper genom höljet in i fysiska hjärnan. MV 9.118.8

⁴Regel II. *När skuggan svarat, fortskrider arbetet i djup meditation. Det lägre ljuset kastas uppåt. Det större ljuset upplyser de tre, och de fyras arbete fortskrider.*

⁵Här visas de bådas, människomonadens och Augoeides’, arbete såsom förenat och samordnat. Meditationens huvudsakliga uppgift är att försätta människan (människomonaden) i ett sådant tillstånd av mottaglighet och vibratoriskt gensvar som Augoeides kan använda och därav erhålla de resultat han önskar. Detta innefattar ett nedflöde av kraft via det större kausalhöljet och en motsvarande vibration hos triadhöljet och de lägre höljet. När dessa båda

vibrationer är samstämda med varandra och deras växelverkan är rytmisk, fortskrider de båda meditationerna samordnade med varandra och kan det magiska arbetet, skapelsearbetet, fullföljas ohindrat. Hjärnan är den fysiska motsvarigheten till de kraftcentra i mentalmaterien människan formar under det magiska arbetet. Människan måste medvetet upprätta vibrationen när hon mediterar. När hon kan göra det, är hon en medveten skapare, varför arbetet då fortskrider trefaldigt: kraften är i fritt omlopp mellan tre centra.

⁶Det första centret är den krets av kronblad i kausalhöljets centrum ("lotusblomman") som Augoeides valt att arbeta med eller som han kan använda. Vilken krets det blir, bestäms av Augoeides' avsikt och kausalhöljets grad av utveckling.

⁷Det andra centret är det centrum i fysiska hjärnan som är aktivt i meditationen. Också detta bestäms av det avsedda ändamålet med meditationen och människans grad av utveckling.

⁸Det tredje centret är det kraftcentrum som människan bildar i mentalvärlden, när hon skapar den erforderliga tankeformen och sätter de byggare i arbete som kan svara på den utsända vibrationen. Detta är beroende av hur stark hennes meditation och igångsatta vibration är.

⁹Det första Augoeides gör är alltså att bilda en triangel (LA: trekraft) bestående av honom själv, människan i fysiska världen och den lilla kraftpunkt som är resultatet av deras samfälliga bemödande. Det är av värde att här begrunda motsvarigheten mellan detta arbete och solhärskarens arbete vid skapandet av solsystemet: det högsta (43) och det lägsta (49) förenades, och i deras möte föddes den stora solara tankeformen (44–48). I de tre världarna (47–49) förfar människan på liknande sätt. De tre som det större ljuset upplyser är förstatriadens tre enheter (47:4, 48:1 och 49:1) och hithörande höljen (mental-, emotional- och eterhöljena). Tillsammans med monaden i kausalhöljet blir de "de fyra", vilkas arbete fortskrider.

¹⁰Regel I och II utgör den esoteriska grundvalen för all meditation.

¹¹Regel III. *Energien är i omlopp. Ljuspunkten, frukten av de fyras mödor, växer och tilltar. Tiotusenden samlas runt dess glödande värme, tills ljuset avtar. Dess eld falnar. Då skall det andra ljudet gå ut.*

¹²Vitmagikern har nu genom meditation och medveten avsikt bildat en brännpunkt av energi i mentalvärlden. Han ökar vibrationen genom ihållande meditation. Sedan börjar han i detalj visualisera den form han söker bygga. Han föreställer sig den med alla dess ingående delar och ser med sitt mentala öga kausalmeditationens färdiga produkt i samma mån som han lyckats taga emot denna meditation. Detta frambringar det som här kallas "den andra tonen", varvid den första tonen är den som utgick från Augoeides, väckte människan och framkallade ett gensvar hos henne. Vibrationen blir starkare, och den ton människan ljuder i fysiska världen (LA: fysiska etervärlden) stiger upp och höres i mentalvärlden.

¹³För att erhålla dessa resultat måste människan: 1) stilla sina höljen, så att det inte uppstår några hinder för mottagandet av Augoeides' avsikt, 2) lyssna efter "tystnadens röst", 3) svara medvetet på denna röst och begrunda de meddelade planerna, 4) ljuda det heliga ordet aum, varvid hon stämmer in i Augoeides' ton såsom hon uppfattar den, så att hon ökar kausaltonen, 5) sätta i gång mentalmateria i mentalvärlden, 6) samtidigt med ljudandet visualisera den tankeform som skall bli bärare av Augoeides' avsikt och åskådliggöra den i detalj.

¹⁴Det påpekas att det här inte handlar om de vanliga meditationer som avser medvetenhet-saktivering i allmänhet, utan om medvetna meditationer som bygger på kunskap och långvarig erfarenhet och ger magiska resultat i fysiska världen.

¹⁵När denna process fortskrider regelmässigt ordnat, växer energins brännpunkt i mentalvärlden i styrka. Dess ljus blir märkbart, det blir objektivt synligt för mental syn och tilldrar sig de mindre byggarnas uppmärksamhet genom sin utstrålning, aktiva vibration, ljud eller ton och ljus. De elementaler, som kan svara på mentalenergin, samlas och dras in i dennas

verkningskrets. Den avsedda formen börjar framträda, allteftersom de små livens ett och ett intar sin plats i dess struktur. Denna sammandragning till form får som resultat att det inre ljuset i mitten döljes och mattas, liksom Augoeides' ljus döljes och mattas i hans tankeform, människan (LA: kausalhöljet).

¹⁶Regel IV. *Ljud, ljus, vibration och form förenas och smälter samman, och sålunda är arbetet ett. Det fortskrider enligt lagen, och intet kan nu hindra arbetet från att gå framåt. Människan andas djupt. Hon samlar sina krafter och driver tankeformen från sig.*

¹⁷Den kraft, Augoeides använt i sitt arbete, har varit den dynamiska viljan, och det kronblad i kausalcentret han använt har varit något av viljans kronblad (LA: den tredje kretsen kronblad utifrån räknat). Hittills har människan drivits av Augoeides' vilja (LA: om människan är ett kausaljag, därtill av sin egen kausalvilja i förening med Augoeides' vilja). Denna Augoeides' vilja har hon förenat med emotional attraktionsenergi (begär eller kärlek), varvid hon i mentalvärlden samlat det material hon behövt för sin tankeform. Så långt har hon nu lyckats att det i mentalvärlden syns en mental materieförform, som är sammanhållen, levande, vibrerande och av önskat slag. Dess inre aktivitet är sådan att dess beständighet är tryggad för den tidrymd som är nödvändig för att Augoeides' avsikt skall genomföras. Den står beredd att sändas ut på sitt uppdrag, att samla på sig grövre materia i emotionalvärlden och att nå större fasthet. Detta åstadkommer människan genom en viljeakt, varvid hon ger den levande formen kraften att "bryta sig loss". Det är exakt på denna punkt, som flertalet tilltänkta magiker misslyckas med sitt arbete, till lycka för mänskligheten. De bygger en form i mentalmateria men vet inte hur de skall sända ut den, så att den osvikligt utför sitt uppdrag. Alltså dör många tankeformer i mentalvärlden på grund av människans oförmåga att använda viljekraften konstruktivt och hennes okunnighet om lagarna för tankeformbyggnad. En ytterligare grund är hennes okunnighet om den formel som frigör elementerna från sin omgivning och tvingar dem att hålla samman inom tankeformens omkrets, så länge som tänkaren så önskar. Tankeformer dör även på grund av människans oförmåga att hålla meditationen länge nog och formulera ideerna klart nog för att åstadkomma den slutgiltiga fysikaliseringsprocessen.

¹⁸Även är människorna alltför orena och för själviska för att betros med denna kunskap. De skulle bygga tankeformer för att sända ut dem på själviska uppdrag och med destruktiva syften, och förrän de blivit andligare (LA: kommit mer bestämt under Augoeides' och andratriadens inflytande) och skaffat sig kontroll över sin lägre natur (LA: förstatriaden), kommer de magiska ord, som driver formen till separat aktivitet i mentalmateria, inte att bli tillgängliga för deras bruk.

¹⁹Hur kommer det sig då att människor faktiskt uppnår sina syften genom koncentration och visualisering och lyckas skicka ut tankeformer, som når sitt mål? De gör detta på två sätt.

²⁰För det första kan de göra det genom en omedveten hågkomst av metoder och formler, som användes under atlantisepoken, då de magiska formlerna var allmän egendom och människor åstadkom resultat genom att uttala vissa ljud. De uppnådde sina syften icke genom mental förmåga utan huvudsakligen genom en papegojmässig förmåga att upprepa mantran. Dyliga ligger ibland dolda i det undermedvetna, så att människan kan använda dem ovetande, om hon känner tillräckligt starkt.

²¹För det andra kan den vanliga människan göra det genom att hennes tankar och ideer överensstämmer med de planer och avsikter de vetande hyser, antingen dessa vetande går den vita magins eller den svarta magins väg. Då använder dessa verkliga magiker människans tankeform med dess inneboende kraft och vitaliserar den dessutom med sin egen, så att den blir aktiverad och tillfälligt får en separat identitet och därmed sänds ut på sitt uppdrag. Detta förklarar hur själviska eller inkompetenta tänkare skenbart kan uppnå fenomenala resultat. (LA: ett exempel på kraft genom inbördes likhet och släktskapens förstärkningseffekt.)

²²De magiska orden meddelas endast under tysthetslöfte till människor, som arbetar under planethierarkins ledning, alltså till invigda och försvurna lärjungar, detta på grund av de stora faror som är förbundna med dessa ord. Någon gång kan det hända att de utrönes av människor, som lyckats räta in sig med Augoeides och således kommit i förbindelse med centret för all kunskap inom dem själva. När så är fallet, är kunskapen i tryggt förvar, ty Augoeides verkar alltid lagenligt och rättrådigt, och de ord Augoeides utsänder ”förlorar sig i hans ljud” och ihågkommes inte av den fysiska hjärnan, när denna inte står under Augoeides’ inflytande.

²³De sex reglerna för arbetet i mentalvärlden är nödvändigtvis kortfattade, eftersom mentalvärlden ännu så länge är okänd mark för de flesta vad gäller medveten kontroll. Av de två återstående reglerna avser regel V den med vit magi arbetande lärjungen och regel VI den tankeform han bygger.

²⁴Regel V. *Tre ting upptar solängeln, innan det skapade höljet går vidare nedåt: vattnets tillstånd, tryggheten för den så skapande och den stadiga kontempletionen. Sålunda är hjärtat, strupen och ögat förbundna för trefaldig tjänst.*

²⁵Den brännpunkt för energi människan, magikern, nu skapat i mentalvärlden har nått en vibrationsförmåga, som säkerställer att det framkallas gensvar från den materia som erfordras för byggandet av nästa hölje, det grövre emotionalhöljet. Denna vibration resulterar i en ansamling av ett annat slags levande materia omkring den centrala kärnan. Formen skall stiga ned i grövre materia, sändas ut på sitt uppdrag, och ett kritiskt skede förestår för magikern. En av de saker magikern måste se till är att den form, han byggt och knutit till sig med en fin tråd av vitaliserad materia (en motsvarighet i liten skala till sutratma, den tråd varmed tredje- och andratriaderna är förbundna med förstatriaden), inte skall vare sig dö av bristande vitalisering eller återvända till honom med oförrättat ärende. Om det sistnämnda sker, blir tankeformen ett hot för magikern, och han blir ett rov för det han skapat. De devaer, som bildar formen till den idé som förfelat sitt syfte, tär på hans livskraft. Därför ser han till att det motiv eller den önskan som ligger till grund för ”idén”, som nu är klädd i sitt första hölje, det mentala, behåller sin ursprungliga renhet, att intet spår av själviskt syfte, ingen förvrängning av Augoeides’ första avsikt tillåtit införa en ovärdig vibration. Det är detta som menas med uttrycket ”vattnets tillstånd”. Vatten är en symbol för materia i allmänhet och emotionalmateria i synnerhet. Emotionalvärldens materia, som nu behandlas, är av yttersta vikt i allt formbyggande. Tankeformens ändamål fullgöres i enlighet med det slags materia som används och det slags byggare som gensvarar på den ton mentalformen utsänder. Detta är i många avseenden det viktigaste skedet, ty hos varje form är det emotionalhöljet, som bestämmer vad slags fysiskt hölje formen sedan skall iklädas och hur kraften överföres från närmast högre värld, mentalvärlden.

²⁶Förutsatt att människan i fysiska världen kan hålla avsikten stadig och vägra att låta den förvrängas av de inflytanden och vibrationer som utgår från förstajaget, kan emotionaldevaerna och emotionalelementalerna fortsätta sitt arbete. Det är viktigt inse att alla tankeformer med nödvändighet söker sig fram till och förenas med de större energiströmmar som utgår från framskridna tänkare av alla grader från planethärskaren nedåt och att alla tankeformer allt efter sin natur och sin drivkraft främjar eller motverkar arbetet för evolutionen. Det är i detta sammanhang nirmanakayaerna utför sitt arbete, påverkar och styr tankeenergiströmmarna, vitaliserar de former människor skapar och så fortsätter byggnads- eller rivningsarbetet. De är hänvisade till att använda det som finns. Härav inses nödvändigheten av klart tänkande.

²⁷Sedan människan ”renat vattnet” eller vaktat sina begär, företar hon sig härnäst att (med tillhjälp av vissa ord, som Augoeides delgivit henne) skydda sig för de elementaler hon skall arbeta med. I mentalvärlden visade sig Augoeides ge tillräckligt skydd, men nu bereder hon sig att arbeta med de farligaste materieväsendena i människans tre världar (47–49). (LA:

Blavatsky har visserligen sagt att luftens naturväsen är de elakaste och farligaste. Men även om hon använde termen ”elemental”, avsåg hon fysiska världen och naturväsen, vilka hör till evolutionen, inte elementaler, vilka hör till involutionen.)

²⁸Människan ljudar dessa skyddande formler i förening med Augoeides i det ögonblick då tankeformen är redo att taga emot sitt emotionelhölje. Mantrat avser de krafter som driver emotionalelementalerna till verksamhet och igångsätter en ström av skyddande energi från ett av kronbladen i kausalhöljets centrum. Denna skyddsenergi går genom människans strupcentrum och sätter igång en ström, som cirkulerar runt henne och automatiskt stöter bort de devaer och elementaler som (genom sitt blinda, ointelligenta arbete) skulle kunna hota hennes frid. Sedan dessa båda saker – vaktandet av begäret och skyddandet av individen – ombesörjts, intar både Augoeides och magikern en kontemplativ hållning, det djupare tillstånd som följer på meditationen.

²⁹I kontemplerationen fixeras det inre, mentala ögat på uppmärksamhetens föremål. Därmed erhålles (i de flesta fall omedvetet) en stadig ström av energi, som fokuseras på föremålet och medför vitalisering och aktivitet. Detta utgör grundvalen för ”förvandlingsarbetet”, till exempel förvandlingen av inkarnationshöljens finaste materia, så att denna kan upptagas av och ingå i kausalhöljet. Augoeides kontemplerar människans höljen. När människan själv nått den punkt i evolutionen att hon kan meditera och kontempera, går arbetet och materieförvandlingen så mycket snabbare, i synnerhet i fysiska världen. I tankeformbyggandet fullföljer människan i kontemplerationen arbetet med att energisera och vitalisera. Ögat är här det viktiga riktande verktyget. När tredje ögat används, vilket är fallet i kontempleration, är det syntetiseraren och riktaren av en trefaldig energi, därav det mäktiga arbete de utför hos vilka tredje ögat är verksamt. Tredje ögat börjar fungera först när den tredje kretsen kronblad i kausalhöljets centrum sakta börjar öppnas.

³⁰Riktad uppmärksamhet genom synen i fysiska världen erbjuder en intressant analogi med användandet av tredje ögat i mentalvärlden. Tredje ögat sägs vara himmelsblått till färgen (LA: jämför med den kinesiska benämningen ”det himmelska ögat” för tredje ögat.).

³¹Regel VI. *De fyra lägres devaer känner kraften, när ögat öppnas. De drivs ut och mister sin herre.*

³²Kausalenergin, som överföres via den fysiska hjärnan, riktas nu på arbetet att skicka ut formen, så att den kan hölja sig i emotional materia. Monadens öga öppnas, och avvärjande livskraft strömmar ut. Mer behöver här inte sägas, ty förrän ögat är verksamt, är det inte möjligt för människor att förstå beskaffenheten av den energi de då kommer att handha eller rikta.

³³Några anmärkningar om magikerns öga. En av de grundläggande reglerna för alla magiska förfaranden är att ingen människa kan vara vit magiker, förrän hennes tredje öga är öppnat eller håller på att öppnas, ty det är med hjälp av detta öga, som tankeformen laddas med energi, riktas och styres liksom de mindre byggarna eller krafterna drivs till särskild aktivitet. Den fysikalistiska vetenskapen kommer att upptäcka att det mänskliga ögat enskilt och kollektivt har förmågan att rikta kraft. Denna upptäckt markerar ett av de första stadierna på vägen mot upptäckten av tredje ögat, också kallat Shivas öga. Shiva är ett av namnen på solhärskarens första aspekt och solsystemregeringens första departement, viljans aspekt och departement. Shivas funktion klargöres med sådana uttryck som styrande ändamålsenlighet, medveten energi, dynamisk avsikt. Genom att begrunda dessa uttryck får man en klarare uppfattning av tredje ögats förmågor.

³⁴Hos människan är tredje ögat beläget mitt i pannan mellan de båda grovfysiska ögonen. Tredje ögat skall inte förväxlas med tallkottkörteln, som är en avgjort grovfysisk körtel. Tredje ögat består av etermateria och är ett centrum i eterhöljet, medan tallkottkörteln består

av fysisk organisk materia. Tallkottkörteln måste dock vara mer eller mindre fungerande, innan tredje ögat alls kan bli aktivt. Detta faktum är en grund till den sammanblandning mellan de två som förekommit. En annan grund är att författare av ockulta böcker avsiktligt sammanblandat de två för att skydda kunskapen.

³⁵Tredje ögat bildas genom tre faktorerens aktivitet.

³⁶Den första faktorn är Augoeides' direkta impuls. Under större delen av människans utveckling tar Augoeides kontakt med människan genom hjässcentret. När människan är högre utvecklad, nalkas eller erhållit lärjungaskapet, tar Augoeides ett mer fullständigt grepp om människans höljen och stiger ned till en punkt i hjärnan som ligger i höjd med pannans mitt. Detta är Augoeides' lägsta kontakt. Det är intressant att här notera motsvarigheten med sinnenas evolution. De tre viktigaste sinnen och de tre första som framkommer är hörseln, känseln och synen, i den ordningen. Under större delen av evolutionen kommer de impulser som vägleder människan genom hörseln, alltså kontakt med Augoeides genom hjässcentret. Senare, när Augoeides stigit ned litet lägre, tillkommer panncentret, vilket är aktivt i samband med hypofysen, varvid människan blir känslig för finare och högre vibrationer. Det esoteriska sinne som motsvarar fysiska känseln vaknar. Slutligen öppnas tredje ögat, och tallkottkörteln börjar samtidigt fungera. Till en början är den syn, man erhåller genom tredje ögat, svag och körteln endast delvis mottaglig för vibrationerna. Men gradvis öppnas ögat till fullo och blir körteln fullt aktiv, så att människan till sist blir "fullt uppväckt". När detta är fallet, vibrerar altamajorcentret, och då fungerar de tre större centren i huvudet.

³⁷Den andra faktorn är hjässcentrets samordnade verksamhet. Detta centrum påverkar direkt tallkottkörteln, och växelverkan dem emellan frambringar tredje ögat. Tredje ögat är visdomens redskap. I dessa tre energicentra har vi de tre verklighetsaspekternas motsvarigheter i människans huvud: hjässcentret är viljeaspekten, tallkottkörteln är medvetenhetsaspekten och tredje ögat är materieaspekten. Tredje ögat riktar energi eller kraft och är därmed ett redskap för viljan. Det svarar på denna vilja endast då denna styres av medvetenhetsaspekten och är därför ett av den vite magikerns kännetecken.

³⁸Den tredje faktorn är tallkottkörteln egen reflexverkan.

³⁹När dessa tre energilag eller dessa tre centras vibrationer börjar kontakta varandra, uppstår en bestämd växelverkan. Därmed bildas med tiden en virvel (engelska: vortex) eller ett kraftcentrum, som intar sin plats i pannans mitt och med tiden liknar ett öga, som skådar ut mellan de båda andra. Detta är den inre synens öga, och den som öppnat det kan rikta och styra materiens energi, se allt i det eviga nuet och därför vara i kontakt med orsaker mer än med verkningar, läsa klotminnena och ha objektiv medvetenhet om högre världar. Därför kan den som äger tredje ögat styra de lägre byggarna.

⁴⁰När tredje ögat är fulländat, är det blått till färgen. Liksom vår solhärskare är blå, liknar hans barn honom esoteriskt sett. Denna uppgift om färgen måste dock förstås esoteriskt. Det skall också ihågkommas att den vite magikerns utvecklade öga före de två sista initiationerna (sjätte och sjunde) har den färg som motsvarar tredjetriadens departement (återigen den esoteriska färgen). Departementstillhörigheten (färgen) bestämmer vilka energityper magikern handhar. Alla magiker arbetar med tre energityper: sin egen departementsenergi, därtill dennas komplementära energi och polära motsats. De arbetar således antingen enligt minsta motståndets lag eller genom attraktion och repulsion.

⁴¹Det är genom detta "allseende öga", som 45-jaget när som helst kan sätta sig i förbindelse med sina lärjungar, var dessa än befinner sig. Det är genom ögat, som han också kan meddela sig med sina likar på vår planet, på den planet som är den polära motsatsen till vår och på den tredje planet som med de två förstnämnda bildar en trekraft. Det är genom ögat och den energi, som han riktar från detta, som han kan styra och leda byggarna och hålla varje tankeform han skapat inom sin inflytelsesfär och på den väg den är avsedd att gå för sin tjänst. Det är genom ögat och de energiströmmar han riktar med detta, som han kan hjälpa och

stimulera sina lärjungar eller grupper av människor på vilken plats och vid vilken tid som helst.

⁴²Tallkottkörteln är föremål för stimulans från två håll. Den ena är den som utgår från Augoeides själv via eterhöljets centra. Detta inflöde av kausal och essential energi (resultat av centrens uppvaknande genom meditation och ett andligt liv; LA: andligt betyder lägst kausal) påverkar körteln, så att den börjar en ny aktivitetscykel, gradvis under åren ökar sin insöndring och växer i omfattning.

⁴³Den andra stimulansen är den som blir resultatet av att organismen disciplineras och underkastas lagarna för medvetenhetsutveckling. I samma mån som lärjungen lever ett regelbundet liv, undviker kött, nikotin och alkohol och praktiserar avhållsamhet, slutar tallkottkörteln atrofiera och återupptar i stället sin tidigare aktivitet.

⁴⁴Genom att i meditation ljuda ordet väcker aspiranten gensvar i hjässcentret, framkallar ömsesidig vibration mellan detta och tallkottkörteln och samordnar stegvis krafterna i huvudet. Genom att öva visualiseringsförmågan utvecklar han tredje ögat. När man visualiserar, skall man bilda formerna 5–10 cm utanför tredje ögat.

⁴⁵Regel VII. *I den värld, där livskraften måste sökas, ses de tvåfaldiga krafterna. De två vägarna ligger framför solängeln, polerna dallrar. Ett val väntar den mediterande.*

⁴⁶Tankeformen måste nu fungera i emotionalvärlden, och för att detta skall bli möjligt måste den förses med ett emotionalhölje. Därmed ingår begärsenergin i den, och den mediterande måste ladda formen med kraft av ettdera av två slag, innan han kan sända ned den i fysiska världen. Tankeformens vidare emotionala och fysiska manifestation, byggandet av dess emotionalhölje och eterhölje, utfaller olika beroende på hur den mediterande förhåller sig till emotionalmaterien i emotionalvärlden. Detta är något som de genomsnittliga mediterande föga inser, men parallellen med den egna inkarnationen, liksom med motsvarande kosmiska process, är exakt. Om människan såsom kausalväsen alltså törstar efter fysisk existens, blir resultatet vanlig inkarnation i fysiska världen. Om hon däremot är ett mer utvecklat kausalväsen, som inte längre dras till de lägre världarna, identifierar sig monaden i kausalhöljet inte med materien. Monaden i kausalhöljet identifierar sig då med medvetenhetsaspekten, uttrycker andrajagets egenskaper och förmågor. Monaden identifierar sig då inte längre med den separata individuella formen. Monaden kan då inkarnera som ett frivilligt offer för gruppens eller mänsklighetens bästa. I detta fall är de mänskliga höljen som skapas lika mycket tankeformer som varje fullgången idé och den största akt av medveten magi. Alla andra magiska skapelser är underordnade denna. 45-jaget formar sitt fulländade hölje genom att så handha negativ och positiv energi att de bringas i jämvikt, innan han tar höljet i besittning.

⁴⁷Allt arbete i emotionalvärlden måste vara balanserande aktivitet. Det som utmärker detta slags arbete i var och en av människans tre världar kan sammanfattas som följer:

⁴⁸I mentalvärlden driver kausalhöljets positiva kraft den erforderliga materien att antaga den rätta formen. I emotionalvärlden samlar kausalhöljets balanserande kraft den erforderliga materien och energin från alla håll och bygger in den i det nödvändiga emotionalhöljet. I fysiska världen är kausalhöljets negativa kraft allt som behövs för att den erforderliga etermaterien skall samlas. Med det sist sagda menas att formen nu förvärvat en egen vitalitet och särprägel, så att ingen pådrivande verksamhet från kausalhöljet behövs för att arbetet skall fortgå. Formens egen ton och vibration räcker.

⁴⁹Regel VIII. *Agnisuryanerna svarar på ljudet. Vattnet sjunker och stiger. Må magikern taga sig i akt för att drunkna, där land och vatten möts. Stället i mitten, vilket är varken torrt eller vått, måste bilda den fasta mark, där han sätter ned fötterna. När vatten, land och luft möts, finns det ställe, där magin skall utföras.*

⁵⁰Noteras bör att vatten, jord och luft nämns, men inte elden. Grunden därtill är att magikern själv måste fullgöra den vidunderliga uppgiften att alstra den nödvändiga elden vid denna mötesplats för tre. Denna är en av de mest esoteriska och mest förbryllande av reglerna.

⁵¹Som alltid är fallet i vit magi, är Augoeides' verksamhet den främsta faktorn och betraktas människans arbete i fysiska världen som underordnat. Hennes fysiska höljen och det arbete som åstadkoms i dessa betecknas ofta som "bränslet och dess värme". Detta skall ihågkommas, då det belyser nödvändigheten av inrättning med kausalhöljet och problemet med att vissa magiker "förgjort sig själva med sin egen eld" eller energi. Den varsamme magikern ser till sitt lägsta höljes beredskap att bära den eld han arbetar med, och detta åstadkommer han genom disciplin och sträng renhet.

⁵²Magikern aktar sig för att "drunkna" eller komma under "vattnets" eller emotionalelementalernas inflytande. Detta gör han genom kännedom om vissa formler, och förrän dessa ljud och mantran delgivits honom och han vet dem, är det farligt för människan i fysiska världen att försöka sig på magiskt skapande. Dessa formler är till antalet tre och beskrivs såsom följer:

⁵³För det första de formler som förenar de två tonerna, tillägger en tredje och sålunda kallar till verket emotionalvärldens byggare agnisuryanerna i någon av deras grader. Dessa formler bygger på Augoeides' igångsättande ljud och skiljer mellan detta och ljudet av den ton som utgår från byggarna och elementalerna i den lilla tankeform som redan bildats. Formeln sjungs på grundval av dessa tre toner, varvid variation av ton men inte av formel ger formernas typolikhet.

⁵⁴För det andra de formler som är av rent skyddande slag och som genom magikerns kunskap om ljudets lagar i emotionalvärlden verkar ett vakuum mellan honom och emotionalmaterialet, liksom mellan honom och hans skapelse. Denna formel bygger även på de ljud som sammanhänger med kausal-mentalvärlden, ty det är genom att omge sig med ett skyddshölje av mentalatomer (47:1), som magikern bevarar sig för ett alltför nära samröre med emotionalbyggarna.

⁵⁵För det tredje de formler som när de uttalas åstadkommer två resultat: den fulländade skapelsen utsänds, så att den kan antaga en fysisk kropp, varefter de byggande krafterna skingras efter fullbordat värv.

⁵⁶Den sista samlingen formler är av ytterst stort intresse, och vore de inte så mäktiga, skulle magikern överväldigas av sin tankes alstring och bli ett rov för en livskraftig form och för vissa ("vattendevaer" =) emotionaldevaer, som aldrig skulle lämna honom, förrän de tömt hans emotionalhölje på all vitalitet och själva upptagit den, så att han emotionellt dog. Det egendomliga fenomenet skulle då föreligga, vari kausalhöljet är förenat med mentalthöljet, likväl avskilt från de båda fysiska höljen på grund av att magikern i esoterisk mening "drunknat". Därmed återstår intet annat för Augoeides än att slita sutratma eller livstråden, varvid all förbindelse med de fysiska höljen avklippas. Dessa höljen kan sedan fortleva en kort tid, vars längd beror på deras inneboende vitalitet, men i de flesta fall inträder döden omedelbart. Åtskilliga magiker har omkommit sålunda.

⁵⁷Regel IX. *Därnäst följer förtätningen. Elden och vattnet möts, formen ökar och växer. Må magikern skicka sin form på dess rätta väg.*

⁵⁸Denna regel sammanfattas mycket kort i uppmaningen: Låt begäret och intellektet vara så rena och så jämnt fördelade och den skapade formen så rätt balanserad att den inte kan dragas till den fördärvliga vänsterhandsvägen.

⁵⁹Regel X. *När vattnet sköljer formen, upptas det och används. Formen ökar i styrka. Må magikern så fortsätta, tills arbetet är nog. Må de yttre byggarna då upphöra med sina mödor, och må de inre arbetarna påbörja sin cykel.*

⁶⁰Ett grundläggande faktum, som alla magiker begriper, är att både vilja och begär är kraftutflöden. De skiljer sig åt i kvalitet och vibration men är väsentligen energiströmmar, varvid viljan utgör en första igångsättande virvel eller ett centrum för aktivitet och är centrifugal, medan begäret är centripetalt och den huvudsakliga faktorn för materiens ansamling till en form omkring den centrala virveln. Detta visar sig på ett intressant sätt i kausalhöljets centrum, där viljeaspekten bildar ”ädelstenen i lotusblomman” eller det innersta energicentret, medan begärs- eller kärleksaspekten bildar själva lotusblomman eller den form som döljer centret. Analogt gäller detta för allt formbyggande, antingen det handlar om gudar, människor eller atomer. Sett från de högre kosmiska världarna är solsystemet en väldig blå lotus, och motsvarande gäller i mindre skala, så att också materiens atomer kan så betraktas. Skillnaden mellan dessa olika lotusblommor består i kronbladens antal och anordning. Solssystemet är formligen en tolvbladig lotus, hos vilken varje kronblad (LA: 49-klot) består av 49 mindre kronblad. Varje 49-klot utgör en planetarisk lotus, som skiljer sig från de andra.

⁶¹En av initiationernas hemligheter avslöjas, när den invigde får vetskap om antalet kronblad hos vår planet Jorden, hos vår planets polära motsats och hos vår komplementära eller balanserande planet. Rustad med denna kunskap kan han sedan utarbeta vissa magiska formler, som möjliggör för honom att arbeta i de tre kloten. Det är samma grundidé, som styr tankeformbyggandet och som sätter den vite magikern i stånd att framkalla objektiva fenomen i fysiska världen. Han arbetar med energier av två slag, vilja och begär, och när han försätter dem i jämvikt, balanserar han därmed motsatserna, varefter energi-materien frigöres till att bilda strukturen i fysiska världen.

⁶²Magikern måste veta följande formler. Formlerna för den logoiska energins två aspekter, viljan och begäret (LA: för såväl sol- som planetlogos är viljan kosmisk mental och begäret kosmiskt emotionalt, och det magikern gör är en nerdimensionering i det solsystemiska mentala och emotionala). Den ena formeln (LA: för begäret) uttröner han, emedan han bemästrat materien. Den andra formeln (LA: för viljan) avslöjas för honom, när han förvärvat gruppedvetenhet.

⁶³Formeln för det särskilda energislag han söker använda. Detta sammanhänger med det särskilda kronblad i solsystemlotusen, varifrån den sökta kraften utflödar.

⁶⁴Formeln för det särskilda energislag som överföres till honom genom någon av de tre kretsarna kronblad i hans eget kausalcentrum (hans kausallotus).

⁶⁵Formeln för det särskilda kronblad i en krets kronblad, med vilket han kan välja att arbeta. Alla dessa avser i första hand viljeaspekten, vad avser den tankeform som skall frambringas, ty magikern är viljan, avsikten bakom det objektiva fenomen han håller på att frambringa.

⁶⁶Den formel som sätter i arbete de agnisuryaner som energiseras genom någon av andratriadens tre enheter. Där de två krafterna sätts i förbindelse med varandra, frambringas formen eller framträder det tredje energicentret: 1) viljeaspektens energi, 2) begärs- eller kärleksaspektens energi, 3) den därav resulterande tankeformens energi.

⁶⁷Här föreligger ingen motsägelse mot den esoteriska symbolikens lära om att fadern och modern eller anden (= viljan) och materien tillsammans avlar sonen (= medvetenheten) eller att fadern genom den helige ande med modern avlar sonen. Den svårighet de studerande erfar ligger i att rätt tolka termerna ”moder”, ”materia”, ”den helige ande” och ”vatten”. ”Moder”, ”materia” och ”den helige ande” avser alla det fysiska (LA: och glöm aldrig att det eteriska ingår i det fysiska), men om ”den helige ande” ställs mot ”materien” eller ”modern”, betyder ”den helige ande” eterenergin (”ande” avser allmänt vilje-, kraft- eller rörelseaspekten) och ”materien” eller ”modern” den grovfysiska materien. ”Vatten” avser alltid det emotionala, såväl materien som energin.

⁶⁸De tre vibrerande hölkena – organismen, eterhöljet och emotionalhöljet – verkar i skapandets tidiga skeden som en enhet och skall inte ses som åtskilda. I involutionen göres åtskillnader, men i evolutionen övervinns dessa. I mitt- eller jämviktspunkten mellan de båda

processerna, såsom till exempel på vår planet, uppstår förvirring hos dem som studerar ämnet, eftersom de olika formlerna används samtidigt, tankeformerna befinner sig på alla stadier av byggande och det kaos som därav följer är förskräckligt.

⁶⁹Regel X kan tolkas såsom sägande att emotionalenergin blir dominerande och att begäret till formen och måluppfyllelsen ökar. Detta sker efter att viljeenergin bildat den centrala kärnan genom att förenas med begärskraften. Genom begär (eller starkt motiv) ökar magikern formens livskraft, tills den är så stark och intensiv i sitt eget åtskilda liv att den är beredd att gå ut på sitt uppdrag i fysiska världen. De byggande devaer, som drivits att bygga formen av tiotusentals tillgängliga elementaler, har fullbordat sitt arbete och upphör nu med byggandet. Detta särskilda energislag driver inte längre de mindre väsendena i någon bestämd riktning, och den sista cykeln av arbete i emotionalvärlden påbörjas. Denna cykel sammanfattas i nästa regel.

⁷⁰Regel XI. *Tre ting måste nu den laglydige arbetaren utföra. Först utröna den formel som skall stänga in väsendena inom den omgivande muren, därefter uttala de ord som tillsäger dem vad de skall göra och vart de skall föra det som gjorts och slutligen framsäga det mystiska yttrande som skall rädda honom undan deras arbete.*

⁷¹Tanken har nu ett hölje eller en form i emotionalvärlden, men allt är fortfarande stann i förvandling, och elementalerna hålls på plats endast genom magikerns oavvända uppmärksamhet under hans arbete med de större byggarna. Han måste genom kännedom om vissa magiska fraser göra arbetet mer beständigt och oberoende liksom fixera de vitaliserande elementens plats inom formen och ge dem kraft till att nå en mer stadgad konkretion. När han väl åstadkommit detta, blir han en skördelagens agent och skickar ut den tvåfaldiga formen (tanke-känsliformen) att fullgöra sitt uppdrag, vilket detta än må vara. Slutligen måste han vidtaga åtgärder för att skydda sig själv mot det egna emotionalhöljets attraktionskrafter, vilka annars kan medföra att han håller tankeformen så nära inom den egna inflytelsesfären att han upphäver dess egen inneboende energi och därmed gör formen obrukbar.

⁷²Hans egna attraktionskrafter kan även bli så starka att de drar formen så nära honom att han tvingas upptaga den i det egna höljet. Detta kan göras på ett ofarligt sätt av den som vet hur, men det medför likväl ett slöseri med energi som hushållningens lag förbjuder. Hos flertalet människor, som ofta är omedvetna magiker, är många tankeformer ondsinta eller destruktiva och reagerar mot sina skapare på mycket skadligt sätt.

⁷³*Fyra regler för fysiska världen.* I föreliggande beskrivning av det magiska arbetet med formskapande har vi först behandlat arbetet i mentalvärlden, där Augoeides gav den igångsättande (LA: och inspirerande) impulsen, därefter arbetet i emotionalvärlden, där det balanserande arbetet utfördes. Nu förestår beskrivningen av arbetet i fysiska världen, närmare bestämt etermaterien. Det är ju i fysiska världen, som formen först kan bli objektiv vad de flesta människor angår. I fysiska världen löper den magiske arbetaren en verklig fara att misslyckas, om han inte känner de former och mantran med vilka den nya, den fysiska gruppen byggare kan nås, och klyftan mellan emotionalvärlden och fysiska världens gasformiga materia måste överbryggas.

⁷⁴I skapelsearbetet gör den vite magikern bruk av den i hans tid härskande departementsenergin eller strålen. När tredje, femte eller sjunde strålen är rådande, antingen är i uppgång, står på sin middagshöjd eller är stadd i nedgång, är arbetet mycket lättare än när andra, fjärde eller sjätte strålen härskar.

⁷⁵I vår tid är som bekant sjunde strålen snabbt på väg att bli rådande, och den är en av de krafter människan har lättast för att arbeta med. Under denna stråles herravälde kommer det att bli möjligt att bygga en ny civilisation i stället för den nu snabbt förfallande och att uppföra den nya helgedomen att tillgodose det religiösa behovet. Under sjunde strålens inflytande kommer

de otaliga omedvetna magikernas arbete att i hög grad underlättas. Detta kommer att medföra att omedvetna psykiska fenomen snabbt tilltar, att mental träning sprids och att de som tänker blir skickligare i att förvärva och skapa de fysiska förmåner de önskar. Denna magi av det omedvetna och själviska slaget får dock beklagliga skörderesultat, då ju endast de som arbetar lagenligt och styr de mindre byggarna med insikt, kärlek och vilja slipper den skörd som de bereder sig vilka missbrukar den levande materien för själviska syften.

⁷⁶Den vite magikern använder solens krafter. Under sitt omlopp kring solen upptar vår planet olika slag av solenergi. Det fordras sakkunskap av den vite magikern för att han skall nyttiggöra inflytandena i rätt tid och att göra formen sådan, att den kan gensvara på den differentierade energin, när denna behövs.

⁷⁷Magikern handhar tre planeters krafter. Den kraft, som härrör från den egna planeten, är den lättast åtkomliga. Därutöver kan han tillgå den kraft som utflödar ur den planet som är vår planets polära motsats liksom den kraft som utgår ur den planet som tillsammans med vår och dess motpol bildar den esoteriska krafttriangeln.

⁷⁸När magikern arbetar i fysiska världen, använder han sina egna eteriska livskraft i tankeformskapandet. Emellertid är detta möjligt först när han nått den punkt i evolutionen, där han (LA: medvetet) är en kanal för kraft och vet hur han skall draga denna in i sitt eget eterhölje, förvandla den eller förena den med de egna höljesenergierna och sedan överföra den till den tankeform han håller på att bygga. Mycket av intresse öppnar sig för den som tänker på denna idé och genom analogi utvidgar den till planethärskaren och hans arbete med att skapa former. LA: Människan vitaliserar sina tankeformer (47:4-7) med solsystemisk etermateria, 49:2-4, planethärskaren vitaliserar sina kosmiska tankeformer (32-35) med kosmisk etermateria (43-46).

⁷⁹Regel XII. *Nätet pulserar. Det drar sig samman och utvidgas. Må magikern intaga punkten i mitten och sålunda frige de "planetens fångar", vilkas ton är riktig och rätt stämd efter det som skall göras.*

⁸⁰Allt som sker på den grovfysiska planeten Jorden gör det på insidan av det eternät, den atomhinna (49:1), som skiljer planetens eterhölje från dess emotionalhölje. Den som arbetar med vit magi är esoteriker. Han tänker och arbetar uppifrån ner. I fysiska världen begynner han sitt magiska arbete vid eterklotets yttre gräns. Hans problem består i att finna de ringare väsen, också dem på atomhinnans insida, som är av rätt slag för att byggas in i det eterhölje han skall kläda tankeformen i. Ett dylikt arbete kan endast den utföra som genom att ha delvis upplöst det egna eterhöljets atomhinna kan nå ut med sin medvetenhet och energi till planetens eterhölje. *Endast den som själv är fri kan styra dem som är fångar och sätta dem i arbete.* Detta är ett esoteriskt axiom av verklig betydelse. Många av de misslyckanden, tilltänkta magiker får vidkännas, kan härledas till att de själva inte är fria. "Planetens fångar" är de oräkneliga devaväsen som utgör planetens eterhölje och föres in med de strömmar av eterisk livskraft som utgår ur den fysiska solen.

⁸¹Regel XIII. *Magikern måste igenkänna de fyra, i sitt arbete iakttaga den anstrykning av violett de uppvisar och sålunda bygga skuggan. När detta skett, kläder sig skuggan och blir de fyra till sju.*

⁸²Magikern måste känna igen och kunna skilja mellan de fyra etrarna, märka den särskilda färgnyans varje molekylarslag uppvisar och därmed trygga att "skuggan", det vill säga tankeformens eterhölje, byggs välbalanserat. Han "igenkänner" de fyra etrarna i den esoteriska bemärkelsen, det vill säga vet deras ton och är medveten om det särskilda energislag de är bärare av. Viktiga insikter därvidlag är att de fyra solsystemiska etrarna 49:1-4 i vibra-

tionshänseende står i förbindelse med de fyra kosmiska etrarna, solsystemvärldarna 43–46 och att av de fyra solsystemiska etrarna 49:1-3 utgör den grundläggande trefalden, medan 49:4 uppstått som föreningen av de tre. Genom sin kunskap om de fyra etrarna blir magikern alltmer i stånd att handha dem enskilt och förenade. Därmed kan han frisätta den eterenergi som driver tankeformen till fysisk objektivitet. Allteftersom de olika energislagen strålar samman, höljes den vibrerande tanke-känsliformen i en skugglik eterform, så att den från Augoeides erhållna idén når fysisk konkretion.

⁸³Regel XIV. *Ljudet förstärks. Farans stund nalkas för den tappra själen. Vattnet har inte skadat den vite skaparen, och intet kan dränka eller väta honom. Fara från eld och låga hotar nu, och svagt skymtar ännu den stigande röken. Må han återigen, efter stunden av frid, kalla på solängeln.*

⁸⁴Skapelseverket går nu in i ännu ett farligt skede, det sista, då magikern riskerar att förstöra sin organism. Tankeformens ”skugga” (LA: det vill säga eterhölje) har bildats, och den skall nu börja iklädas grovfysisk materia, ett ”eld-” eller gashölje till att börja med. Det är de med detta arbete förbundna elddevaerna, som är särskilt farliga för magikern, och detta på tre grunder.

⁸⁵För det första är den eld, de devaenergier, magikern söker arbeta med, nära befryndad med den eld hans egen organism hyser, och skulle de båda eldarna komma varandra alltför nära, föreligger en risk för att magikerns organism fattar eld och förbränns.

⁸⁶För det andra är fysiska världens elddevaer, agnichaitanerna, förbundna med mentalvärldens elddevaer och har just därigenom mycken makt, så att de kan rätt styras endast av Augoeides själv.

⁸⁷För det tredje är på vår planet devaerna i världarna 47–49 ännu inte tillräckligt under herravälde av devaerna i världarna 45 och 46 och drivs därför mycket lätt till förstörelsearbete.

⁸⁸Därför måste Augoeides nu återigen åkallas. Detta betyder att magikern (när tankeformens eterhölje är fullbordat och före den grovfysiska konkretionen) måste tillse att hans inrättning med Augoeides är riktig och ohindrad. Han måste ”förnya sin meditation” och upprätta en ny direktkontakt, innan han går vidare med arbetet. Annars kan elden i hans egen organism råka ur kontroll, så att både den och eterhöljet skadas. Han får därför kämpa mot elden och draga ned ”soleld”, det vill säga energier från Augoeides, till sitt skydd. Detta var inte nödvändigt, när han arbetade i emotionalvärlden. För magikern är de farligaste momenten i skapelsearbetet dels vissa skeden i emotionalvärlden, där han löper risken att i esoterisk mening drunkna, dels vid övergången från etervärlden till grovfysiska (”synliga”) världen, där han löper risken att i esoterisk mening förbrinna. I förra fallet åkallar han inte Augoeides utan stämmer flodvågen med kärlek och den egna naturens balanserande krafter. I det senare fallet måste han åkalla den som i människans världar företräder viljeaspekten, nämligen den drivande, inspirerande, dynamiske tänkaren, Augoeides. Magikern åkallar honom med ett mantra, som inte ens antydningssvis kan ges, detta på grund av den makt det skänker.

⁸⁹Regel XV. *Eldarna nalkas skuggan, bränner den likväl icke. Eldshöljet är fullbordat. Må magikern sjunga de ord som förenar eld och vatten.*

⁹⁰Gashöljet har skapats, och stunden för bildandet av det flytande höljet nalkas. De två måste sedan förenas. Detta moment rymmer den största faran, icke för magikern utan för själva tankeformen. Denna måste nu alltså skyddas. Risk finns nämligen för att vattnet släcker elden och allt förgås i ånga. Denna risk sammanhänger med den skördebetingade fiendskap som råder mellan elddevaerna och vattendevaerna. Endast människan kan verka som medlare

mellan dem och förena dem (LA: Obs! Trekrafter!).

⁹¹De ovan anförda femton reglerna är av praktisk betydelse i den meningen att aspiranten genom att studera dem och meditera över dem förbereder sig intellektuellt för det magiska arbete han en dag skall utföra, sedan han väl betrotts med rätta formler och mantran. Därutöver vinner han med detta förberedande arbete förståelse för devaerna och de byggande krafterna och de lagar som styr formbyggandet i alla världar.

Ovanstående text utgör avdelning 17 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskogh gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafras av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.